

ИВАН ВАЗОВ НА ЛИРАТА МИ

chitanka.info

*Готвех се вече глас да издигна,
весело, гордо песен да викна,
мъчно ми стана все да ридая,
време за слава, мислех, настая.*

*Мислех, но горко, лиро любезна!
Бъдеще златно кат сън изчезна,
братската кръв бе всуе проляна,
жалост горчива покри Балкана.*

*Огнен възторг се бърже попари,
върлий тиранин грозно удари,
около нази зрелище гробно,
тежки вериги дрънкат по-злобно.*

*Робство, пак робство! Няма свобода!
Рани дълбоки мъчат народа,
облак се вие още по-мрачен,
о, лиро моя, нека да плачем!*

*Да плачем, както ний сме плакали!
Нали днес всичко окол нас жали?
Полето съхне, Балкана вене,
Янтра въздиша, Марица стене.*

.....

*Не, не загина всяка надежда!
В мене живее вяра гореща!
Тя ми придава тез чувства буйни,
тя сгрява, лиро, твоите струни.*

*Вярвам, да, вярвам, че зарад наз
дни по-честити съдбата пази.
Скоро яремът ще се разбие,
светата правда пак ще надвие!*

*Таз кръв невинна, тамо проляна,
ще се издигне върху тирана,
в ярост и буря, в пламен и мълний
потоп ще стане да го погълне!*

*Тез майки клетки, зверски разпрани,
тез деца дребни, грозно изклани,
тез момци храбри, тез мъченици:
там на бесило или в тъмници;*

*тез моми жални, ангели красни,
в пламък умрели, в мъки ужасни.
Тез клетки, сълзи, вопли народа —
ще родят, вярвам, нашта свобода.*

1876, юли

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.